

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“

izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsek dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 110.

Maribor, dne 26 septembra 1910.

Letnik 11.

Štajerski deželni zbor.

Včeraj dne 25. t. m. je imel v Mariboru državni in deželni poslanec dr. Korošec dobro obiskan shod pristašev Vseslovenske ljudske stranke. Govoril je o položaju v deželnem zboru ter med drugim izvajal:

„Našo politiko v deželnem zboru vodi jasnost ciljev in energično zasledovanje taistih. Za to pa tudi ne moremo priti v taka protislovja, kakor častita liberalna stranka, ki se danes izreka za avtonomijo, jutri proti njej, danes za obstrukcijo, jutri pa jo že obsoja. (Tako je!) Za nas je sploh obstrukcija sekundarnega pomena, kajti gotovo ne bomo hodili te razburljive in težavne poti, kadar bomo lahko po mirni poti prišli bližje našim ciljem.

Ta teden pokličejo načelstva vseh deželnozbornih klubov v Gradec, da odobrijo delavni program, ki so ga izdelali skupno veleposestniki in pa nemški nacionalci.

Delavni program si bomo slovenski zastopniki gotovo natanko ogledali, predno damo svoj placet. Osebito ga hočemo prevdariti s tega stališča, ali nam nudi dovolj garancij, da mirni razvoj našega slovenskega ljudstva v gospodarskem in narodnem oziru v bodoče ne bo prišel v nevarnost vsled takih političnih ekspektoracij, kakor so se zljubile tega leta nemško-nacionalni stranki. (Živahno odobravanje.)

Nevednost ali pa hudoben agitacijski trik je samo, ako slovenski liberalni listi sedaj trdijo, da se bojimo opustiti obstrukcijo, ker potem pridejo nove doklade. Gospoda moja, če pridejo nove doklade, smo jih mi ravno tako malo krivi, kakor je solnce krivo dežja, kadar zagrnejo nebo oblaki in začnejo rosiiti na zemljo. Če pride za nami potop, ne bo prišel radi nas. Zasluga naša pa je, da kmet in delavec letos še nista dobila novih doklad. (Odobravanje.)

Najbolj smešno se nam pač zdi, če nas hočejo Nemci strašiti z razpustom zbornice. Mi bi pozdravili razpust z odkritim veseljem, kajti naravnost ženialno zavožena politika domačih naših nasprotnikov nam je najzanesljivejši porok, da se vrnemo v Gradec še s 13. mandatom. (Navdušeno odobravanje.)

Zborovalci so z zanimanjem sledili izvajanjem

govornikovim ter se izrekli s politiko naših deželnih poslancev v vsem zadovoljni.

Zares razveseljivo je, da jih povsod, kamorkoli pridejo naši poslanci, spremlja zaupanje vseh slojev našega ljudstva.

Nečuveno!

Št. Ilj v Slov. gor., 23. sept.

Zgodil se je na naši severni meji, v Št. Ilju slučaj, ki mora razburiti najhladnokrvnejšega Slovenca. Oholo in nasilno nemštvo si hoče sedaj priboriti našo lepo zemljo s telesnimi napadi in poboji.

Pisali smo že mnogo o demoralizujočem, koruptnem in brezobzirnem naseljeniškem delovanju Nemcev. Mnogokrat smo že razkrinkali naše predzne sosedo, ki se ne vstrašijo še tako nepoštenih sredstev, samo če jim pomagajo ugrabiti kos naše zemlje. Da bo pa gnala divja in neukročena sovražnost razne privandrane lutrovce in njihove zavezničke do tolovajstev, tega si nismo mislili, a zgodilo se je vendar-le.

V Št. Ilju v Slov. gor. imajo trije slovenski posestniki svoja posestva v sredi med večinoma nemškimi sosedmi. To Nemce silno grize in peče in neštokrat so že poskušali pregovoriti vrle naše može, da bi jim prodali svoje domačije. Ponujali so jim že velike svote, a naši može so še ostali neomajni. Odklonili so še tako ugodne ponudbe, ker nočejo prepustiti slovenske grude tujcu in ne marajo omogočiti, da bi si Nemec ustvaril na meji nov „Geschlossenes Gebiet.“

To je pa razburilo vse nebrzdane nemške strasti in v sredo dne 21. t. m. zvečer se je zgodil slučaj, ki z bengalično lučjo osvetljuje vse hvalisano obrambno delo „kulturnega“ nemškega naroda. Ta dan je zopet prišlo večje število privandranih Nemcev nad naše može, da bi jih pregovorili k prodaji. Ker naši niso hoteli o tem ničesar slišati, je Nemcem vzrasel greben in napadli so naše ljudi dejanjski. Ker so bili naši v manjšini, in je eden že starejši mož, se jih niso mogli ubraniti in sta jih dva precej dobila. Razun tega se jim je še zgodilo in napadaleci so v svoji nečuveni predrznosti pri odhodu celo zapretili: „Posestvo ali smrt!“

kafri, je s trepečočo nevstrpnostjo pričakovala izid njunega pogovora.

— Če je še vedno treba varnostnih odredb, jo rajši pustim pri vas!, je rekel sin zelo tiho, s pomislekom, skozi katerega sta bodla prisiljenost in odpor. — Njen odhod se mi zdi nepreviden in prenagljen. Ne bojim se, da jo vzamem s seboj, a če bi jo moral pripeljati nazaj, bi ji sprememba več škodila, nego koristila — pri nas posebno. Imam zelo občutljivo ženo in malega dečka, ki je izredno nervozen. Mi smo dobrega zdravja zato, ker živimo mirno. Pri zori pred sedmimi leti niso bili vznemirjali nikogar drugega kot mojega očeta in mene, sedaj bi mi preobrnili celo hišo. Če se to ponovi, jo rajši pustim še pri vas . . .

Ponovil je te besede s tim glasom, iz katerega je prežala brezčutna trmoglavost. Želel je, da ravnatelj ugane njegovo voljo, ne da bi bil obvezan, izraziti se jasnejše.

A ravnatelj je postal odločnejši, izjavil je, da prevzame odgovornost za vse posledice in naštel toliko nepobitnih dokazov za ozdravljenje, da se je Gaston Cantu, malo osramočen vsled prvih svojih upiranj in brez volje, oporekati še dalje, ker bi se sicer zdel nehvaležen sin, udal v kratek vzdih:

— Dobro je . . . dobro . . . Rajši ne prosim bolj, razumete. Vse kar sem govoril, velja za mojo mater. Ker me zagotavljate, da je ozdravljena, jo vzamem s seboj.

II.

Četrť ure potem je drdral odkrit voz proti periferiji z materjo in sinom, ki sta sedela drug pri drugem, mal' popoten kovčeg med nogami.

Stara dama, ki je bila pri odhodu čudno zamolkle svetlobe in dišala po zatuhlem zraku, je zablesčala v solnčni luči in rezkem vetru.

Približala se je Gastonu / z otroškim strahom. Voz je švigal semtertje skozi valujočo gnječo, njej se

Umevno je, da so naši ljudje, ki žive na samem in imajo okrog in okrog samo nemške sosedo, vznemirjeni: bojijo se za svoje življenje!

Tako daleč smo že prišli v naši ljubi Avstriji. Ker je človek Slovenec na svoji lastni zemlji, ki je prepojena z njegovim znojem, že ni več življenja in lastnine varen. Človeku se nehoče vzbujajo dvomi, če res živi v kulturni državi, ker v njej gospodari nemški „Herrenvolk.“ Če se bo še kje kak privandran Nemec hvalil z nemško prosvitljenostjo, povejte mu, da so šentiljska nasilja in tolovajstva najizrazitejši znak nemške probujenosti in omike.

Informirali smo pristojne kroge o teh nečuvenih dogodkih in zahtevali smo potrebno, da se taka barabstva v bodoče preprečijo. Zato prosimo Šentiljčane, naj se pomirijo. Upamo še vedno, da imajo naše oblasti vendar še toliko pravicoljubnosti in dostojnosti v sebi, da bodo ukrenile vse potrebno, da se enkrat za vselej onemogočijo taka dejanska razkrivanja nemške „kulture.“ Vendar pa se čutimo dolžne, da tudi sedaj na tem mestu apeliramo na vse merodajne faktorje: Ukrepajte hitro in odločno! Naših ljudi, zlasti na meji, se polasča od dne do dne hujša razburjenost, v našem ljudstvu vse kipi radi nezaslišanih nemških nastopov.

Otvoritev Slovenskega doma dne 8. t. m. in z njo združene nemške provokacije so še v živem spominu in sedaj že zopet nov slučaj. Ne odlašajte ničesar in poskrbite za red, mi vam ne moremo za nič več garantirati. Povemo na ves glas: od privandranih lutrovcev se avtohtono slovensko ljudstvo na meji ne bo pustilo komandirati in šikanirati, kaj le še — izzivati in napadati!

Naše prireditve.

V naših organizacijah ne poznamo miru in odpočitka. Nedeljo za nedeljo hitimo med ljudstvo, ki se potem naših prireditev vedno tesneje združuje okrog naših zastav. Veselo in radostno je videti to naše vrolo ljudstvo, ki s tako slastjo srka va-se besede, ktere sliši od svojih voditeljev, in skuša po njih vrnati vse svoje stremljenje in delovanje.

Včerajšnja nedelja nam je zopet prinesla celo vrsto lepih političnih in nepolitičnih prireditev. Naj govore poročila, ki so nam došla:

je zdel kakor ladija, ki reže razburkano valovje.

Želela si ni nikamor drugam, kot k nekdanjim utrdbam. Zelenje gozda ji je posvečilo oči, tihoča jo je pomirila. Samo zdela se ji je, da se je prebudila iz sedemletnega sna — sna polnega / mrzličnih sanj in fantastnih prikazni. Ostala je v nji lahna tešnost, ki se je poizgubila v svobodnem valovanju prostora, tako kakor beži pred jutranjim svitom groza teme.

To razpoloženje je prešlo počasi v popolno opojenost, v nedoumno veselost otroka. Zdela se je dosti „pridna“ in se je nagnila k sinu, da bi ga objela. A on jo je prestrigel:

— Miruj mati . . . ne bodi otročja! Ljudje naj opazujejo. Tvoj klobuk stoji na stran, potisni ga na desno.

Užaljena od te hladnosti, je vprašala:

— Ker je bila zelo, zelo bolna, zato ne ljubiš več svoje matere?

— Ljubim? Seveda ljubim, to je predsodek — a ljubim te drugače. Nisem več fant: za sedem let sem starejši. Trebalo je poskrbeti za nov obstanek. Sedaj sem oženjen in sem oče malega dečka: ta rase in se razvija v značaj.

Po kratkem molku začudenja je nenadoma povprašala po snahi in vnuku.

Misli vse drugod, ji je odvrnil, ogibajoč se vprašanja:

— Vse boš videla . . . vse boš videla . . .

Potem se je domislila drugega, na katerem ji ji bilo najbolj viselo srce, in govorila je o svojem možu z glasom, tresočim se od razburjenja:

— Kako se počuti on, moj zvesti življenjski drug, moj dragi, mali, dobri, stari oče Cantu? Zakaj ni prišel po mene s teboj?

Gaston se je spomnil zdravnikovih ukazov, da naj se ogiblje vseh vznemirjenj, in je odgovoril zbežan in razdražen od vseh teh obzirov:

(Dalje prihodnjik.)

PODLISTEK.

Pozabljena.*

(Francoski spisal Charles Toley — prev. St. M.)

I.

— Ona je popolnoma ozdravljena že dovolj dolgo. Lahko jo vzamete domov brez najmanjše nevarnosti. Samo skraja jo potom varnostnih odredb varujte duševnih pretresov in vzvalovanj . . .

Ona, ki je bila blazna / sedem / let, — gospa Cantu — je s sklonjeno glavo kakor velik okrogan in za kazen v kot postavljen otrok čakala v sprejemnici blaznice, sedeča na stranskem stolu, ker je bila slišala od tovarišev takoj v enem izmed prvih dni, da so naslonjači in zofa postavljeni za posete, za zdrave ljudi, za tiste, katerih duša malomarna, mrzla ali činična, še nikdar ni bila izgrešila v duševnih bolečinah življenja.

Prišedši s sinom, Gastonom Cantu-jem, k ravnatelju zavoda, ki je govoril s poltihim glasom, je samo pogled uboge žene pričal o njeni bojazni. Že mnogo tednov ji je obljubljal strežnik / vsako jutro, da pridejo popoldne po njo in jo vzamejo seboj, in vsako jutro je bila gospa Cantu pripravljena na odhod.

A med štirimi stenami njene ozke izbe, vsakdanje in gole / kakor v kakem provincialnem hotelu, so ji tekle ure v dolgočasju brezplodnega čakanja. In zvečerilo se je, ne da bi bil kdo vprašal po njej.

Tega dne se je vendar-le napravil njen sin. Stara gospa s klobukom od velih, majavih rož, ki je pošev stal na njenih belih laseh, z nemodno jopo od rujavega suknja in s kašmir-šalom, ki je duhtel po

* Iz knjige novel: „Koncert pri blaznikih“.

Fram.

Lepo je vspela včerajšnja prireditev naše organizacije v Framu. Naš mariborski Orel je pri svojem izletu v slovenski Fram privabil obilo framskega in okoliškega ljudstva na veselični prostor gostilne Turner. Posebno veliko je bilo navzoče mladine iz mariborske okolice.

Korporativno so prikorakali okrog 3. ure pop. uniformirani Orli iz Maribora.

Ljudska veselica se je začela takoj po večernih s pozdravom častitega gospoda Muršiča.

Poučni govor o potrebi naših izobraževalnih in mladinskih organizacij je imel dr. Leskovar iz Maribora. Govornik je za svoja temeljita izvajanja žel burno odobravanje.

Poslanec gospod Pišek, navdušeno pozdravljen, opiše nato zbranemu ljudstvu boje naših poslancev v Gradcu. Glasno je ljudstvo odobravalno obstrukcijo in izreklo gospodu Pišek in vsem poslancem S. K. Z. svoje zaupanje.

Pri veselici so sodelovali dobro izvežbani domači pevci in vrli slivniški tamburaši.

Nestrpnost je ljudstvo pričakovalo nastopa Orlov. Na prostornem dvorišču so nato naši Orli izvajali proste vaje in skupine tako dovršeno in precizno, da smo se kar čudili. Z napeto pozornostjo je ljudstvo sledilo telovadbi ter je ob koncu Orle navdušeno pozdravljalo. Vrstilo se je na to petje, tamburanje in govori.

Težko smo se ločili od vrlih Framčanov. Ko smo se ob zvokih tamburic in „nazdar“ ter „živio“ klicem ločili, smo si obljubili, da se skoraj zopet vidimo v slovenskem Framu.

Brinjeva gora.

Dekliški shod na Brinjevi gori pri Konjicah se je v nedeljo dne 25. t. m. kaj krasno vršil.

Gospod dr. Hohnjec je s znano zgovornostjo bodril mladino k delu za Boga, za sebe in druge.

Nastopilo je tudi okoli 20 deklet govornic z lepimi govori in deklamacijami.

Zlasti so se odlikovale Amalija Solarjeva iz Konjic, Roza Pučnikova in Julia Flis iz Prihove, Iv. Orož, Amalija Volčič in Ivana Klančnik iz Zreč, Julia Brčnik in Amalija Koprivnik od Sv. Kunigunde pa kot izvrstno izvežbane govornice.

Ženstva je bilo zbranega na shodu gotovo 2000, vseh zborovalcev pa čez 3000. Vse navdušeno za vero in domovino.

Ustanovila se je tudi podružnica „Slovenske Straže“ za Zreče.

Ob koncu shoda so nas z lepim petjem razveseljevali trije dekliški pevski zbori iz Konjic, Zreč in Prihove.

Politični pregled.**Sv. oče proti županu mesta Rim.**

Župan večnega mesta Rim, žid Nathan, je imel dne 20. t. m. ob priliki proslavljanja 40letnice po zavzetju Rima govor, v katerem je nečuvno žalil papeža in katolicizem sploh.

Med drugim je predrzni žid celo sarkastično dokazoval, da se papeževa nezmožljivost posebno pozna v Apuliji, kjer ljudje sedaj, ko divja kolera, morijo zdravnike in se dogajajo druga slična pobalinstva.

Radi tega govora je papež poslal kardinalnemu vikarju v Rimu lastnoročno pismo, v katerem izraža svoje največje ogorčenje radi navedenega govora Nathana in obenem opozarja katoliške kraljestva Italije in sploh celega sveta, kaj si že vse upajo italijanske oblasti nasproti katoliški cerkvi in njenemu poglavarju že v njenem središču, večnemu Rimu.

Koliko je veljala aneksija Bosne in Hercegovine?

Dne 22. t. m. se je vršila skupna ministrska seja. Pri tej priliki se je sklenilo, stroške, ki so bili izdani za aneksijo Bosne in Hercegovine, zahtevati od delegacij v obliki oboroževalnega kredita 235 milijonov kron.

Od te svote odpade na Ogrsko 85 milijonov kron.

Delegacijam bo poleg tega predložen tudi znani zapisnik s Turčijo, po katerem dobi Turčija kot odkupnino 74 mil. kron.

Šibenik vojno pristanišče?

„Danzers Armee-Zeitung“ priobčuje članek, v katerem vspricho silnega odoroževanja v Italiji zahteva, naj se v Dalmaciji zgradi več vojnih pristanišč. Pred vsem zahteva, naj se nemudoma prične graditi vojno pristanišče v Šibeniku, kjer je luka tako prostorna, da bodo lahko v njej usidrane največje vojne ladje.

Mažari in armada.

„Reichspost“ od dne 23. t. m. javlja, da je ogrska vlada pri skupnih ministrskih konferencah dne 22. t. m. zahtevala:

1. Da mora novi vojaški kazenski proces določiti popolno enakopravnost mažarskega jezika pri ogrskih polkih.

2. Da se mora odpraviti dosedanje imenovanje „Reichskriegsministerium“ ter se uvede samo „Kriegsministerium.“

3. Da se mora takoj rešiti vprašanje o emblemih v tem smislu, da se upeje poleg cesarskega orla tudi ogrski grb.

Skupni vojni minister fml. baron Schönaich je s temi mažarskimi zahtevami po zadržanju „Reichspost“ zadovoljen ter je Khuenu že obljubil svojo pomoč.

Ako je ta vest seroznega dunajskega lista resnična, potem mora biti za vsakega jasno, da je bilo vse hvalisanje Khuena nesmiselno, ker pri takih zahtevah o kakem zmanjšanju ogrskega šovinizma ter o okrepitvi monarhične misli na Ogrskem ne more biti govora.

Spremenila se je vladajoča klika, drugače je ostalo pa vse pri starem. Mogoče celo, da je položaj za skupnost monarhije v večji nevarnosti, ker prejšnji mogotci so bili glasni in so se s svojim šovinizmom bahači, sedanji pa mirno in tiho, a vstrajno rujejo.

Razgovori v Gradcu.

V torek dne 27. t. m. ob 10. uri predpoldne se začne v posvetovalnici deželnega odbora razgovor načelstev deželnozborskih klubov o tem, ali in kaj se naj v deželni zbornici to zasedanje obravnava. Od Slovenskega kluba se udeležita razgovorov dr. Korošec in Robič ter en član parlamentarne komisije. Kako se v naši stranki presoja sedanji položaj, v tem oziru opozarjamo naše čitatelje na izvajanja poslanca dr. Korošca na včerajšnjem političnem zborovanju v Mariboru.

„Grazer Volksblatt“ od dne 25. t. m. pravi pod naslovom „Križa v štajerskem deželnem zboru“:

Kakor znano, se je sklenilo pri pogajanjih za delamoznost štajerskega deželnega zbora napraviti delavni program, ki naj omogoči delamoznost deželnega zbora. Večini se je naročilo, naj izdela tozadevni program, ki bi se naj predložil v ponedeljek dne 26. t. m. konferenci načelnikov vseh strank.

Včeraj dne 24. t. m. predpoldne so bili zbrani nemško-nacionalni poslanci, da bi sklenili delavni načrt, a niso prišli do končnega rezultata. Program radi tega ne bo predložen v ponedeljek konferenci, katere se ne udeležijo samo klubovi načelniki, ampak tudi predsedniki strank, temveč še-le v torek dne 27. septembra.

Od krščansko-socialne stranke se udeležijo konference poslanci Hagenhofer, Wagner in Schoiswohl.

Iz posvetovanj v torek se bo še-le razvidelo, če bo sploh še kaka seja deželnega zbora. V ugodnem slučaju bo taista v četrtek ali petek. Kakor razmere danes stoje, se lahko s skrajnim zanimanjem pričakuje rešitev položaja. Delamoznost deželnega zbora bi bila skoro gotovo zasigurana, če bi bil v zadnji seji od poslanca Hagenhoferja vložen predlog glede spremembe v sestavi deželnega šolskega sveta sprejet. Kamen zapreke je ravno Wastianov predlog glede spremembe deželnega šolskega sveta.

Pri zasedanju v februarju je bil posredovalni predlog, naj se Wastianov predlog odkaže deželnemu odboru, striktno odklonjen. Takrat bi se bili Slovenci zadovoljili z odkazanjem. Danes se zdi, da so nacionalci sami s tem zadovoljni, da bi se predlog odkazal odboru in bi se s tem omogočil dnevni red, a kakor se kaže, se ne zadovoljijo z navadnim, časovno ne fiksnim odkazanjem Slovinci. Nič čudnega, če se je včeraj presojalo situacijo zelo pesimistično.

„Arbeiterwille“ od dne 25. t. m. piše:

„Za torek dne 27. t. m. ob 10. uri predpoldne so povabljeni načelniki vseh strank h konferenci, pri kateri se bo razpravljalo o delavnem programu, s katerim naj se odstrani obstrukcijo slovenskih klerikalcev. Večini se gre seveda v prvi vrsti za odobrenje proračunskega provizorija, za naklado na pivo, za proračun za 1910 in 1911 in za pridobitev denarnih sredstev za novo bolnišnico in gradbe v Rogatcu-Slatini. Proračun naj bi prišel v treh tednih v zbornici v razpravo.“

„Montagszeitung“ z dne 26. sept. piše:

Deželni zbor je tri seje srečno prestal, zlasti, ki pomenja znamenje dela, še vedno veselo plapolja v jesenskem vetru raz deželnega dvorca v Gradcu. Če bo deželni zbor zmožen delati, se bo pokazalo še-le ta teden. Vspeh prvih sej je, da se je tekom enotedenskih zaprek prišlo do konference klubovih načelnikov, do sredstva, ki je prelučnjano deželnozborsko ladjo na Češkem popravilo, da je sposobna za plovbo.

Jutri (27. t. m.) se snidejo načelniki deželnozborskih klubov. Zediniti bi se morali o delavnem programu, ki obsega proračune za 1910 in 1911, s potrebnimi predlogi za pokritje, vse finančno-politične predloge, kakor tudi vse važnejše gospodarske zadeve in prošnje glede raznih uim. S tem pa še ni rešen položaj. Gre se za Wastianov predlog, za delitev celjske okoliške občine in za delitev deželnega šolskega sveta in deželnega kulturnega sveta. To so kamni, ki se morajo odstraniti, ker pretijo eksistenci deželnega zbora. Glasom slovenskih listov je malo verjetnosti, da bi Slovenci opustili obstrukcijo.

Pot, ki vodi iz te zagate, je edino ta, da se preporne točke odstranijo, to je, da se dotične predloge brez čitanja izroči deželnemu odboru. Domneva se samo, optimisti pa zelo verujejo na bodočo delavnost deželnega zbora.

Če pa opazujemo slovansko ljudsko dušo, posebno če je pod vplivom sedanjih slovenskih dežel-

nih poslancev, je bolj pesimizem na mestu in lahko se zgodi, da bodo koncem tedna odstranili zastavo z deželne hiše, akoravno je cesar v soboto dne 24. t. m. proti poslancu Schoiswohlju v Marijinem Celju izrazil upanje, da bo prišel štajerski deželni zbor skoraj zopet do rednega dela.

Raznoterosti.

Na potovanju v Lurd so naš prevzvišeni knezsko dne 20. septembra (včeraj) dospeli v Curih, kjer so na dan sv. apostola Matevža v cerkvi naše ljube Gospe pri altarju sv. Nikolaja de Flüe maševali za svoje škofljane. Razen te cerkve so obiskali cerkev sv. Antona. Obe ste zidani v romanskem slogu in imate tri obširne ladije. — Dne 23. septembra so maševali v Lyonu v Marijini cerkvi Fourviere (Forum vetus), katero so Lyončani sezidali v zahvalo, da leta 1870 nemške čete niso prodrle do njihovega mesta, in katera je najkrasnejše Marijino svetišče na Francoskem. Popoldne istega dne so se odpeljali v Ars na grob zveličanega župnika Janeza Vianney. Pokazalo se jim je med drugim srce zveličanca, ki je nestrohnjeno že 51 let in katero kažejo le škofom. — Dne 24. septembra so iz Lyona odrinili dalje proti Lurdu.

Iz šole. Gospod Beno Serajnik je imenovan za strokovnega učitelja na dekliški meščanski šoli v Voitsbergu.

Umrl je včeraj dne 25. septembra v „Priesterheimu“ v Gradcu čast. gospod Josip Markovič, duhovnik v pokoju. Rojen je bil dne 5. februarja 1847 pri Sv. Trojici v Slov. gor. Truplo rajnega se bo pripeljalo k Sv. Trojici v Slov. goricah v sredo dne 28. t. m. Pogreb se vrši tam ob 9. uri predpoldne. R. i. p.!

Umrl je o benediktinski opatiji v Sekovi pri Lipnici dne 23. septembra P. Odo Schwarzenbacher, subprior in rektor tamkajšnjega deškega zavoda.

Himen. Gospod dr. Ivan Lamut pri ces. kr. pošttem ravnatelstvu v Trstu se je poročil z gospodično učiteljico Mici Bučar v Ljubljani.

Politični proces. Sodna obravnava dr. Triller-Tavčar contra Ribnikar se je dne 24. t. m. končala s tem, da je bil mladin Ribnikar obsojen na en teden zapora, ker je očital dr. Trillerju in dr. Tavčarju, da sta šla na deželno vlado za Hribarjevimi hrbtom proti njemu delat. Glavna priča v procesu je bil pa dvorni svetnik dr. Ploj. Njegovo pričevanje je zanimalo ves političen svet, ker je pokazalo, kako dvorni svetnik postopa s svojimi najožjimi somišljeniki. Ko je dne 9. julija izvedel dr. Ploj, da Hribar ne bo potrjen, ni tega sporočil Hribarju, ampak dr. Trillerju. Z dr. Trillerjem in Tavčarjem so se zmenili potem za dr. Tavčarja kot župana in tega niso takoj sporočili Hribarju, ker bi bil baže preveč potr. Kot politiku je bilo Ploju, tako je izpovedal pod prisego, znano že dne 11. julija, da je stvar glede nepotrditve definitivno odložena, vendar je še dne 14. avgusta po razgovoru s Hribarjem zopet pisal Haerdltu, naj predloži Hribarjevo izvolitev vladarju v potrjevanje — ko je vrhutega nepotrditve bila na najvišjem mestu že dne 8. avgusta odobrena! Hribar se je nasproti poslancu Ivaniševiću pritožil, da ni bil informiran o razgovoru svojega tovariša dr. Ploja z baronom Schwarzem. Gotovo člani Zveze južnih Slovanov za postopanje svojega načelnika ne bodo preveč navdušeni.

Pristopila je k ljubljanski Zadružni zvezi ormoška posojilnica, ena izmed najstarejših na Spodnjem Štajerskem, osnovana po velezaslužnemu gosp. notarju dr. J. Geršaku, ki je bila dosedaj pri celjski Zadružni zvezi. Od gotovih zavratnih faktorjev se jo je hotelo spraviti ob zaupanje, ker ni trobila v liberalni rog.

Železnica na Triglav. Načrt za triglavsko železnico je že dodelan. Iz Bohinjske Bistrice naj bi vozil avtomobilni omnibus, katerega bi gonil motor na bencin z 80 konjskimi močmi, do Velega Polja. Od tam pa žična železnica do triglavskega vrha. V Velem Polju bi v to svrhu zgradili električno centralo. Ustanoviti hočejo akcijsko družbo, ki naj bi to železnico financirala.

Na smrt na vislicah je bil po tridnevni porotni razpravi zopet obsojen od mariborskega sodišča v soboto dne 24. septembra Anton Kmetec, 21letni železniški uslužbenec iz Jablane v ptujskem okraju. Zadeva je itak znana, in ne bomo obširneje o njej poročali.

Izpred sodišča. Danes dne 26. t. m. je stal pred porotniki Anton Ekart iz Prepol, obtožen uboja. Ekart je priznal, a se je zagovarjal s silobranom. Bil je oproščen.

Istrske občine za hrvatstvo na Reki. Reški municipij je zabranil v reškem mestnem območju nošenje vseh hrvaških znakov. Nato so se dvignile mnoge istrske občine in sklenile protest proti temu odloku. Sedaj je storila to tudi občina Volosko-Opatija in zahtevala, da reški magistrat umakne gornjo prepoved, in sicer stori volosko-opatijska občina enak sklep proti italijanskim znakom.

Uvoz živine iz Hrvatske in Ogrske v Avstrijo meseca junija 1910. Iz službenih statističnih podatkov, ki se objavljajo o trgovinskem prometu med Avstrijo in Ogrsko-Hrvatsko, povzamljemo, da je bil uvoz živine iz Hrvatske in Ogrske v Avstrijo meseca junija t. l. sledeči: Rogate živine se je uvozilo 32.716 komadov v vrednosti K 6.940.334; ovac in konj se je

uvozilo 8.963 komadov v vrednosti K 114.266; prašičev se je uvozilo 55.443 komadov v vrednosti od K 6.915.904. Letošnji uvoz živine iz Hrvatske in Ogrske v Avstrijo je nasproti lanskemu v istem mesecu narasel: pri rogati živini za 6.378 komadov v vrednosti od K 527.777; pri prašičih je narasel za 17.448 komadov v vrednosti od K 850.570; nasprotno je padel uvoz koz in ovac za 669 komadov. Od rogate živine uvozilo se je največ volov za klanje in to: 7.098 komadov, od prašičev največ pitalih preko 220 kg in to: 33.658 komadov in nepitalih svinj (preko 10 do 60 kg) 21.361 komadov.

Štajersko.

Maribor. Na gradu Giesshübl pri Slov. Bistrici je umrl dne 23. septembra vodja mariborskega nemškega „Studentenheima“ dr. Josip Waldherr.

Maribor. Hotelir Leeb, ki je imel v najemu hotel „Pri zamorcu“, je prevzel v Gradcu veliki hotel „Steirerhof.“

Maribor. Slovensko gledališče, Dne 2. oktobra se odprla sezona 1910-11 z „Rezervistovo svatbo“, veliko burko v štirih dejanjih. Ta burka se je igrala z velikim uspehom na vseh večjih odrih. Vsebinska je približno ta: Mlad inženier Ravan se poroči. Na dan svatbe, ravno ko se misli odpeljati na ženitvanjsko potovanje, dobi na kolodvoru poziv na vojaške vaje. Kako težka je ločitev, si lahko mislimo. Pozneje ga vidimo v Celovcu, kako mora pometati dvorišče in trotir pred kosarno. Pri pometanju ga iznenadi njegov tast, kateri se je tudi pripeljal v Celovec za lepo igralko, ženi je seveda rekel, da se pelje v Inomost prodajati konzerve in tirolske emoke. Obljubila je pa tudi tašča, da pripelje svojo hčerko, mlado poročenko, v Celovec, da bode Ravan lažje prestal svojo usodo. Kaj se potem zgodi, — zamočimo rajše za danes. Ubogega Ravana tudi zapro in on konečno dezerтира. Igra je polna neprisiljenega humora in gotovo bode imel vžitek vsakdo, kdor poseti gledališče. Iz tega sledi, da Dramatično društvo resno misli na spopolnitev in da hoče občinstvu že pri prvi predstavi podati nekaj dobrega in lepega. Upamo, da bode občinstvo to tudi upoštevalo. Začetek predstave je ob ¾. uri zvečer. Blagajna se odpre ob ¾. uri zvečer. Predprodaja vstopnic pri gospodu Weixelmu, trgovcu, Gosposka ulica.

V Ribnici se bode obhajala tridnevna dne 30. t. m. ter 1. in 2. oktobra. Vodila jo bodeta dva misijonarja iz Maribora.

Hoče. Zopet železniška nesreča. Včeraj dne 25. t. m. zvečer je povozil poštni vlak, ki pride v Maribor ob 7.38 zvečer, oženjenega železniškega delavca Straška. Bil je na mestu mrtev.

Policijski pes ga je vjel. Dne 21. t. m. zvečer je spremljal sodnijski sluga iziranega 21letnega postopača Antona Schlotterja v Mariboru na kolodvor. V Tegetthoffovi ulici mu je Schlotter zbežal v Mlinško ulico. Sledil mu je policijski pes „Luks“ ter ga je prijel.

Ruše. Ruška kočja se zatvori letos dne 2. oktobra, to je v nedeljo. Po možnosti bode isti dan pri Sv. Arehu tudi sveta maša. Prijatelji božje narave in Ruške kočje, pridite po slovo!

Spielfeld. V tukajšnji okolici so zadnji čas ponavljajo napadi na samotno idočo ljudi. Dne 22. septembra sta dva neznanca zlikovca napadla v bližini Št. Vida na Voglu neko kmetico in ji odvzela siloma 20 kron.

Slov. Bistrica. V torek dne 20. septembra t. l. je imel vsenemški poslanec Markhl shod v Neuholdovi gostilni. Dolge in kisle obraze so delali naši slovenjebistriški nemški junaki, ko jim je Markhl opisoval „predržnost“ slovenskih poslancev, ki ne glede na gospe Nemce, kar meni nič tebi nič zavrejo deželni vladni voz. To je bilo za slovenjebistriške purgarje nekaj novega, kajti oni so, sodeč po pisarenju „Marburger Zeitung“ in pa „Štajerca“ računali, da slovenski poslanci niti ne upajo v Gradcu besedice ziniti proti mogočnim nemškim poslancom. Tudi slovenjebistriški veljaki so vedno pripovedovali, da se v Gradcu na slovenske poslance sploh ne računa. Sedaj pa naenkrat tako razočaranje. Da naš Peter prekaša očeta Stiegerja, to se je nemškim purgarjem zdelo kar nemogoče. Zborovanje je bilo slabo obiskano, najlepši dokaz, kako zanimanje vlada med slovenjebistriškimi Nemci za javno življenje. Shod je imel vsaj ta uspeh, da je Neuhold stočil nekaj litrov vina več.

Celje. Senat okrožne sodnije v Celju je obsodil v četrtek dne 22. septembra 1910 krojača Alojzija Turnška iz Loke pri Zidanem Mostu zaradi goljufije na pet mesecev ječe, poostrene z enim postom vsak mesec, ker je ponaredil neko delavsko knjižico in spričevala. — Prste na desni roki je zgubil in še dobil zato pet dni zapor. Rudar Franc Dolganoč v Trbovljah je dne 4. avgusta na lahkomišelni način zažgal z vžigalicami v roki dinamično patrono. Ravno je pri tem tako neprevidno, da mu je pri eksploziji odtrgalo prste na desni roki. V petek dne 23. septembra se je zaradi tega nepremišljenega čina moral Dolganoč zagovarjati pred okrajnim sodiščem v Celju in je bil obsojen na pet dni ječe in enim postom.

Hrastnik. Nesreča v rudniku. Iz Hrastnika se poroča: Rudarja Jurij Penc in Jožef Reberšek sta bila zaposlena v rudniku pri podiranju neke stene. Ko je Reberšek s krampom zamahnil proti steni, se je ista podrla, a padajoče kamenje je odbilo Reberš-

ku kramp, ki je zadel z ostrino Penca v trebuh in ga znatno ranil. Prepeljali so ponesrečenca v bolnišnico.

Mozirje. Razglas. S tem se naznani, da se bode lovska pravica na občinskem lovskem okolišu občine Luče v izmeru 5422 ha 85 a, dne 30. decembra 1910, ob 9. uri dopoldne, v Ljubnem v občinski pisarni, za dobo 6 let, to je od 1. januarja 1911 do 31. decembra 1916, dražbenim putem največjemu ponudniku v najem oddala. Izključna cena za enoletno najemnino se z zneskom po 100 K določi. Od vsakega dražbenika pred dražbo vpoložljivi vadij znaša 100 K. Izdražbalec mora takoj po sklepu dražbe stroške taiste, nadalje kavcijo (varščino) v visokosti enoletnega najemninskega zneska in enoletno najemninsko svoto vložiti. Izrečno se pripomni, da se more, ako bi vsled konečno veljavne odločbe o morebiti vršičih se prizivih, odnosno v smislu daljnih doob tega zakona, se občinsko lovišče zvečalo ali zmanjšalo, pri zdražbenju dosegla najemnina zvišati ali znižati po razmerju površine prirastka, oziroma odpadka. Nadaljna pojasnila o občinski lovski pravici, kakor tudi o v občini obstoječih lastnih lovih, se lahko pri temu uradu zadobijo. C. kr. pol. expozitura Mozirje, dne 19. septembra 1910.

St. Ilj pri Velenju. Od gospoda Ivana Kranjca je kupil gospod Ogrin, ki je prišel pred kratkom iz Brazilije, veleposestvo vredno 80.000 K. Gospod Ogrin je rojen Vrhnicičan in si je v Ameriki precej prislužil.

Zalec. Kultura. Ko so se v nedeljo dne 18. t. m. popoldne peljali pevci iz Št. Jurija ob Taboru na lepo okinčanem vozu skozi napredni Zalec na petrovško slavnost, jih je slavnoznana žalska banda sprejela z žvižganjem. Št. Jurijčani so se peljali popolnoma mirno in tudi na to divjaško kričanje niso nič reagirali. Med tem pa, ko so se v Petrovčah lepo zabavali, je imela ta banda gotovo svoje napadalne vaje, da ji potem vse točke izvajala bolj precizno. Ko so se namreč na večer ob 7. uri šentjurski pevci — ne gomilski, kakor je pomotoma poročala zadnja številka „Straže“ — vračali s slavnosti skozi Zalec, pevaje slovenske pesmi, je začelo leteti na nje kamenje. Nastalo je žvižganje in vpitje, po katerem se Žalčani že dolgo odlikujejo, kakor bi bili kje med Indijanci. Tolovaji se zaženejo v voz, strgajo slovensko zastavo, pri čemer se konji splašijo in zdirjajo. Lahko bi se bila zgodila velika nesreča. En kolesar, ki se je peljal poleg voza, skoči za ugrabljeno zastavo, nakar planejo lopovi nanj. Naši fantje mu pridejo na pomoč, da dobi zastavo nazaj; prišel je policaj in pa župan, nakar je druhal nekoliko odjenjala. Štirje naši so bili ranjeni, med njimi tudi en posestnik, ki se je peljal na drugem vozu, in njegova hčerka. Če bi se kaj takega zgodilo v Celju med nemšursko fakinažo, bi se temu ne čudili, a da v nekdanjem narodnem Zalcu trgajo slovenske trobojnice, je zelo značilno za žalsko naprednjaštvo. Žalski grb bodi zanaprej raztrgana slovenska trobojnica in pa — Cokanove kidovne vile.

Kolera.

Na Ogrskem se je začela kolera resno širiti.

V Mohaču je dne 22. t. m. komisija zdravnikov konstatirala en nov slučaj kolere. Dve osebi sta pa v opazovalnici za kolero umrle. En bolnik se je kot ozdravljen vrnil iz bolnišnice. Vsakega potnika, ki odpotuje iz Mohača, razkužijo v posebnem oddelku na kolodvoru.

Trgovinski minister je izdal odlok, da se morajo vse podonavske ladje v Budimpešti po zdravniški komisiji preiskati in le tedaj se jim dovoli nadaljna plovba, če se spozna, da niso okužene. Dne 23. septembra so v Mohaču zopet obbolele 4, umrle pa dve osebi. Vedno huje se širi kolera v Mohaču in okolici. Oblasti so brez sredstva nasproti temu nevarnemu ljudskemu sovražniku. Premogove rudnike v Mohaču je vlada dala zapreti. Strogo je prepovedano ljudstvu, rabiti vodo iz Donave. Posebna komisija gre od hiše do hiše in preiskuje stanovanja in bolnike.

Iz Zagreba se poroča, da je tam umrl na kolero izvošček Knezek. Hrvatska vlada je odredila vse potrebno, da se zabrani širitev kolere z Ogrskega na Hrvaško.

Zopet kolera na Dunaju.

Dne 24. septembra sta na Dunaju zbolela za kolero brodar Štefan Bogdan in krmilar Man. Proulovics. Pripeljala sta se na ladijah štev. 372 in štev. 6731 iz Mohača na Dunaj.

V Mohaču je dne 24. t. m. na novo obbolelo na kolero 7 oseb, umrli sta pa 2 osebi.

V Brnu na Moravskem je dne 24. t. m. za kolero umrl delavec Jelinek.

Štrajk bosanskih železničarjev.

Bosansko-hercegovski železničarji se že dolgo bore za zboljšanje svojega položaja. Sedaj so poslali spomenico baronu Burianu in zahtevali odgovor. Ker so se njihove zahteve odbile, so stopili v štrajk.

Iz Sarajeva poročajo:

Dne 22. septembra je glasilo železničarjev „Signal“ v posebni izdaji pozvalo bosanske železničarje, naj pričnejo o polnoči dne 23. septembra s pasivno

rezistenco na vseh progah bosanskih železnic. Železničarji so se odzvali pozivu in so točno ob polnoči dne 23. septembra začeli s tihim odporom, ki je pokazal takoj občutne posledice. Na vseh progah imajo vlaki, osebni kakor tovorni, zamude po 6 in še več ur. Pasivna rezistenca se pozna še tembolj, ker je že poprej bilo na bosanskih železnicah veliko pomanjkanje tovornih vozov.

Takoj prve dni so se na postajah nakopičili zastali tovorni vozovi z eksportnim blagom. Najbolj trpi uvažanje zaklane živine, divjačine in sadja.

Vlada skuša s silo zabraniti nadaljni odpor, ki je bolj podoben štrajku. Razpustila je namreč vseh pet železničarskih društev, ki so se priklopile pasivni rezistenci. Hoče se baje tudi z neko strogo odredbo voditelje odpora odstraniti iz službe.

Iz Sarajeva poročajo dne 24. septembra:

Na vseh kolodvorih v Sarajevu so vse proge polne tovornih vozov. Uro za uro se kopiči več tovornega blaga, ki ne more naprej.

Železniška uprava te dni ne bo mogla več sprejemati tovornega blaga. Zelo močno je oviran tudi osebni promet. Vlaki prihajajo na postaje in odhajajo brez pravega reda.

Ogrski železniški uradniki in uslužbenci v Brodu so izjavili, da so solidarni z bosanskimi.

Zrakoplovstvo.

Polet z letalnim strojem čez Alpe.

Dne 23. t. m. se je posrečilo avijatikom poleteti prvokrat čez Alpe. Francozski avijatik Chavez je poletel iz Briga ob 1 uri 30 min. ter ob 2. uri 14 min. popoldne došel na južno stran Simplona v Domodossolo.

To je velik uspeh avijatike. Največji škeptik mora pripoznati, da hitro razvijajoče se zrakoplovstvo ni samo brezpomembno igranje fantastov, ampak bo kmalu krepko poseglo v vse človeško življenje.

K znamenitemu letalnemu rekordu poročajo sedaj listi:

Milanska avijatična razstava je ustanovila več premij za polet čez Alpe med Švico in Italijo. V dneh od 18. do 25. t. m. so se vršile tozadevne tekme. Najbolj znani avijatiki, zlasti francoski, so se zbrali v mestecu Brig na severni strani Simplona, od koder naj bi se vršil vzlet. Slabo vreme — sneg je padel do 700 m v nižino — je povzročilo, da se poleta prve dni še poskušati ni moglo.

Dne 23. t. m. se je vreme nepričakovano zboljšalo. Vsi resni tekmeči so se odločili poskušati polet, a nobeden ni imel vspeha razun Chaveza.

Mirno in sigurno je pogumni pilot poletel preko Simplona. Ko je bil že na italijanski strani, ga je doletela težka nesreča. Zmanjkalo mu je bencina in aparat je začel nad dolino Domodossola naenkrat iz velike višine padati. Z nepopisno brzino je tresčil letalni stroj na tla in se popolnoma razbil.

Chavez je obležal onesveščen med razvalinami svojega eroplana. Prišel je sicer kmalu k zavesti, a zlomljeno ima levo nogo. Zdravniki pravijo, da bo ozdravil v 20 dneh.

O drznem poletu pripoveduje Chavez sam: Hitro po vzletu sem se dvignil v višino 2000 m. Pri 1400 m je bil zrak popolnoma miren, pri 2000 sem občutil veter, ki mi pa ni delal skrbi. Ko sem dosegel višino 2200 m, sem se obrnil proti Simplonu. Snežni oblaki, skozi katere sem moral leteti, so bili zelo nevarni. Ko sem preletel glavni vrh, sem mislil, da leži pod mano lesketajoča se površina Lago Maggiore.

Pri vsem silnem mrazu me je navdajalo prijetno ogrevajoče čustvo zmagovalca. Vkretnje mi ni delalo nikakih skrbi. Dosegel bi bil lahko brez oddiha Milan, a nisem hotel dospeti tja preveč utrujen, zato sem se hotel spustiti na tla pred Domodossolo.

Razgled po svetu.

Srbsko rudarstvo se v zadnjih letih naglo dviga. Rudniki se odpirajo na vseh straneh in tako imajo domači delavci — večinoma kmetje — lepega zaslužka. Sedaj se je osnovalo v Londonu s kapitalom 6.000.000 K društvo, ki ima namen rudniško eksploatiranje mineralno vrlo bogate Srbije. Društvo začne s svojim delom že to jesen. — Tuji se polasčajo slovenskih zakladov.

Evropska vseučilišča. Nemčija in Italija sta na prvem mestu glede števila univerz; vsaka ima po 21 univerz, toda glede števila študentov prekaša seveda Nemčija Italijo. Francoska ima 16, Angleška 15, Avstrija 11, Rusija in Španija po 9, Švica 7, Nizozemska 5, Belgija 4, Švedska 3, Rumunija dve vseučilišča. Nemčija ima največ študentov, okoli 50 tisoč; Francija ima 32.000, Avstrija 30.000, Angleška 25.000, Italija 24.000, Rusija 23.000. Število ostalih prej imenovanih držav je 5.000—10.000. Število vseh evropskih univerz znaša 124. Največja univerza od leta 1908 je berlinska, ki je imela 13.884 dijakov, za tisoč več kakor pariška. Na vseh evropskih univerzah študira okoli 220.000 študentov.

Proslava bitke v Srbiji. V Srbiji delajo velike priprave za proslavo stoletnice krvave bitke pri Varvarinu. Proslavi bo prisostoval kralj Peter sam. Zanimivo je, da se je pozivu priredbenega odbora odzval tudi grof Orurch, katerega ded je na Varvarinu vodil srbske čete proti Turkom.

Dva krasna pava, samec in samica po ceni na prodaj. Kje, pove upravništvo. 142

Ceciljanec — organist cerkovnik, lahko tudi tajnik pri občini ali v posojilnici, želi službo sprejeti. Naslov pove uredništvo tega lista. 138

Krasna vila v bližini Maribora se radi bohnosti posestnika pod ugodnimi pogoji takoj proda. Natančneje pove upravništvo „Straža“. 135

Nagrobne vence

v vsakovrstnih izpeljavah, trake z napisi, in sveče za pogrebe priporoča:

Goričar & Leskovšek, Celje

trgovina s pisarniškimi potrebščinami itd.

Na debelo in drobno!

220

Na debelo in drobno!

Edina štaj. narodna steklarska trgovina

na debelo in na drobno

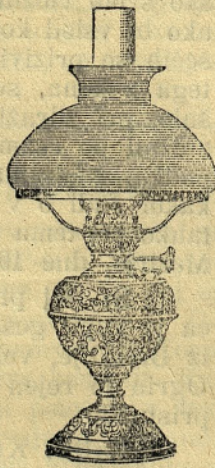
Franc Strupi : Celje

Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.

Najsolidnejša in točna postrežba.

Gostilna

Naznanjam veleč. duhovščini, kakor tudi učiteljem in drugemu občinstvu, da sem otvoril v Mariboru, Badgasse 11, zraven Narodnega Doma, atelier za umetno slikarstvo kakor tudi slikanje v najnovejših oblikah ter se priporočam za obilen obisk.

Ludovik Andok.

140

Umetni zavod za slikanje na steklo

Maks Tušek : Ljubljana

Sv. Petra nasip št. 7

se priporoča preč. duhovščini in cerkvenim predstojnikom za izdelovanje slikanih cerkvenih oken, in vse v to stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

Načrte in proračune na razpolago.

Vage

za vagone, voze (mostne), centimalne, škalo, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,

tovarna za vage,

Bruno, Zidenice Moravsko.

80

Slovenska obrt.

Zaloga pohištva

Franc Pleteršek,

Maribor, Koroška ul. 10

priporoča čast. duhovščini in sl. občinstvu svojo veliko zalogo raznovrstnega pohištva, iz trdega in mehkega lesa. Oprave za kuhinje, jedilnice, spalnice. Divane, vložnike, matrace, stole, ogledala. Zvezne postelje za otroke.

Vse po najnižjih cenah. Domače delo.

Slovenska trgovina

J. N. Šoštaric, Maribor

samo Glavni trg št. 9

priporoča p. n. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega najnovejšega in najmodnejšega blaga iz samo prvih in najboljših tovarn.

z modnim in manufakturnim blagom ter krojaškimi potrebščinami - - -

Postrežba točna in stroga solidna. :: ::

Josip Klemenčič, veleposestnik pri Sv. Trojici v Slov. gor. javlja tužnim srcem v imenu svoje soproge in svojih otrok ter dragih sorodnikov, žalostno vest o smrti svojega dragega svaka ozir. brata in strica veleč. gospoda

Jožefa Markovič,

duhovnika v pok.,

kateri je po jednoletni mučni bolezni v 63. letu, previden s sv. zakramenti za umirajoč, danes ob 9. uri zjutraj mirno v Gospodu zaspal. Truplo rajnega se bo 27. t. m. prepeljalo iz hiše smrti, „Priesterheim“ v Gradcu k Sv. Trojici v Sl. gor. ter tamkaj v sredo dne 28. t. m. ob 9. uri popoldne po maši zadušnici slovesno položilo k zadnjemu počitku.

Sv. Trojica v Slov. gor., 25. sept. 1910.

Škodovati

Vam ne more ako pisati takoj po nove vzorce od ženskega ali moškega blaga, katere razpošilja proti vrnitvi franco narodna veletrgovska hiša

R. Stermecki, Celje.

Restavracija

Narodni dom

v Mariboru.

Izhorna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljon. Sobe za tujce.

Za obilni obisk se priporoča

37

Lojzika Leon.

Za obmejne Slovence!

Od vsakih 1000 K, za katere se kdo zavaruje za življenje pri meni, odstopim 4 K na me od. padajoče provizije, za obmejne Slovence. ::

Franc Pograjc, glavni zastopnik „Vzajemne zavarovalnice“, Maribor, Fabrikasse 21.

Sprejemam zavarovanja proti ognju pod najugodnejšimi pogoji.

42

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4½%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice na razpolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 4¾%, na vknjižbo sploh po 5%, na vknjižbo in poroštvo po 5½% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne in vsako soboto od 8 do 12 dopoldne, izveniški praznike. — V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. dopoldne.

6

Posojilnica ima tudi na razpolago druge vrste posojilnic.